

begravningstal.se

Kära familj, kära vänner,

tack för att ni är här idag för att ta farväl av vår Mamma, vår Karin Elisabet Lundqvist – för många av oss också Kakan.

Vi samlas i sorg,
men också i tacksamhet över ett liv som bar så mycket omtanke, tålamod och värme,
och som lämnade spår på fler ställen än vi kanske hann se medan hon fanns mitt ibland oss.

Mamma föddes den 14 mars 1956 i Västerås.

Hon växte upp där, och den staden följde henne som ett slags grundton:
rak, hederlig, jordnära.

Hon blev sjuksköterska
och stannade i yrket i fyrtio år på länssjukhuset.

Det var inget hon talade om för att få beröm.

Hon bara gick till jobbet,
lyssnade färdigt på människors oro,
gjorde det som behövde göras,
och gjorde det ordentligt.

Äldrevården låg henne allra varmast om hjärtat.

Där fanns de små gesterna som betydde mest:

den varma filten,

den extra minuten vid sängkanten,

frågan som ställdes lugnt: "Hur är det – egentligen?"

Hon träffade Anders tidigt i livet.

Tillsammans byggde de inte bara ett hem, utan ett sätt att vara:
omtanke och humor i samma mening.

Där fanns vi barn, Sara och Daniel,
Skapa ditt eget personliga tal på begravningstal.se

senare fyra barnbarn som fick lära sig att mormors famn alltid hade plats,
och syster Birgitta, med vilken trådarna bakåt i tiden hölls varsamt levande.

När jag tänker på Mamma hör jag först hennes röst.
Den var stilla, trygg, sällan högljudd.
Hon lyssnade färdigt innan hon pratade,
och när hon väl sa något lyste modet igenom i mjuk form.
Hon kunde vara bestämd,
men aldrig på bekostnad av någon annans värdighet.
Det var så hon var hemma,
och det var så hon var på jobbet.
Och jag tror det var därför människor litade på henne.

Mitt finaste minne bor i köket.
Sent på kvällen,
doften av kanel och smör,
degen som skulle "kännas levande" mellan händerna.
Vi rullade bullar,
jag och Mamma,
och medan plåtarna väntade på ugnen berättade hon.
Inte för högt, inte tillrättalagt -
utan just så som familjehistorier lever:
med skratt åt det dråpliga,
med respekt inför det svåra,
och alltid med en blick för vad som höll oss samman.
När bullarna kom ut var de nästan alltid lite olika stora,
och det var också en läxa:
Allt behöver inte vara perfekt.
Det viktiga är att det blev gjort med omtanke.

Hon älskade körsång.
Hon bar gärna melodin i andra stämmor,
den som inte alltid märks först

men som får allting att låta helt.
Skapa ditt eget personliga tal på begravningstal.se

Det passar henne.

Hon älskade trädgården,

att se något ta sig sakta men säkert,

att klippa bort det vissna och lämna plats för nytt.

Söndagarna hade sitt korsord,

aldrig ett skrytprojekt, bara stilla envishet:

ruta för ruta, tålmodigt pussel av ord.

Och hon bakade - inte bara hemma,

utan till grannar, till någon som nyss flyttat in,

till någon som såg trött ut i tvättstugan.

Det var hennes sätt att säga:

"Jag ser dig."

Det där är vad folk säger att de kommer sakna mest:

hennes lugna röst,

hennes varma kramar,

och den där märkliga förmågan att få var och en att känna sig sedd,

som om tiden plötsligt blev lite större när hon var i rummet.

Mamma var plikttrogen utan att vara fyrkantig.

Hon ville göra rätt för sig,

men hon gav också utrymme för misstag,

för det där långsamma lärandet som vi andra ibland vill hoppa över.

"Gör ditt bästa," sa hon ofta,

och då menade hon inte perfekt,

hon menade närvarande.

Ärlighet och tålamod var inte slagord för henne,

det var vardagsverktyg.

Det finns andra sidor att minnas:

hennes skratt som började lågt och sen spred sig,

hennes sätt att lägga en hand på din axel när världen gick för fort,

hur hon kunde vända ett oroligt samtal med en enkel fråga:

”Vad skulle vara lagom för idag?”
Skapa ditt eget personliga tal på begravningstal.se

När livet så småningom blev skörare bar hon det med samma stilla mod.
Hon gjorde plats för oss,
för de små besöken,
för barnbarnens teckningar på kylskåpet,
för Anders skämt som hon hört hundra gånger men skrattade åt ändå.
Och mitt i allt uttryckte hon en önskan:
att vi skulle minnas henne med sång.
Inte för att glömma sorgen,
utan för att hjälpa hjärtat att bära den.

Så vad gör vi med tomrummet som blir kvar?
Vi kan börja i det lilla,
på hennes vis.
Vi lyssnar färdigt innan vi talar.
Vi ser den som står lite vid sidan.
Vi ringer ett extra samtal.
Vi tar fram plåten och låter köket dofta kanel.
Vi vårdar det som växer långsamt.
Vi sjunger, även när rösten brister, för att påminna oss om att vi hör ihop.

På sjukhuset lärde Mamma mig något jag aldrig glömmmer.
Vi gick i en korridor, och jag tyckte allting kändes för mycket.
Hon stannade, pekade nästan omärkligt mot ett rum och sa:
”Här inne är en människa som behöver att vi inte har bråttom.”
Det är kanske det arvet hon lämnar allra tydligast:
att göra plats för andra människors tempo.
Att inte skynda förbi varandra.

Idag sörjer vi.
Vi saknar henne – Mamma, Kakan – mer än orden räcker till.
Men vi får också fira.
Vi får fira det liv som blev 68 år,

fyllt av omsorg om de svaga. Skapa ditt eget personliga tal på begravningstal.se

av ärlighet och tålamod,

av körsång, trädgårdsjord under naglarna,

söndagskorsord och nybakta bullar.

Vi får fira att hennes sätt att vara lever vidare i oss:

i Anders, som bar och bar tillbaka;

i Daniel och mig, som lärde oss hur värme och mod kan bo i samma hjärta;

i barnbarnen, som redan vet var kakburken står men ännu bättre vet var famnen finns;

i Birgitta, som bär berättelserna vidare.

Till er som frågat hur man kan hedra hennes minne:

Familjen uppskattar gåvor till Hjärt-Lungfonden.

Det hade gjort Mamma glad -

konkret omtanke, vidare ut än det egna köksbordet.

Snart ska vi sjunga.

Låt sången bli vårt tack.

För rösten som tröstade.

För händerna som arbetade.

För hjärtat som aldrig låtsades utan bara fanns där,
stadigt och varmt.

Tack, Mamma.

För bullarna som aldrig blev exakt lika stora.

För att du lyssnade färdigt.

För att du lärde oss att det bästa sällan låter mest.

Vi låter dig gå nu,

med samma varsamhet som du själv bar oss genom livet.

Och vi bär dig vidare -

i allt det lilla som blir stort när det görs med kärlek.

Skapa ditt eget personliga tal på begravningstal.se
Detta tal skapades med begravningstal.se. Svara på några frågor och generera
ditt eget personliga tal nu på begravningstal.se

Skapa ditt eget personliga tal på [begravningstal.se](https://www.begravningstal.se)